

## POSTANOWIENIE

29 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

na posiedzeniu niejawnym 29 maja 2025 r. w Warszawie  
w sprawie z powództwa J. spółki akcyjnej w B.  
przeciwko Klasztorowi w K.  
z udziałem interwenienta ubocznego M. P.  
o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,  
na skutek skargi kasacyjnej J. spółki akcyjnej w B.  
od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej  
z 23 stycznia 2024 r., II Ca 889/23,

**odrzuca skargę kasacyjną.**

## UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 23 stycznia 2023 r., Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej, w sprawie z powództwa J. spółki akcyjnej w B. przeciwko Klasztorowi w K., z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powoda M. P., o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z 18 maja 2023 r., sprostował zaskarżony wyrok poprzez dopisanie w jego komparycji przed oznaczeniem przedmiotu postępowania: „z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powoda M. P.” (pkt 1); oddalił apelację (pkt 2); orzekł o kosztach postępowania (pkt 3).

2. Od wyroku Sądu Okręgowego skargę kasacyjną wywiodła strona powodowa, zaskarżając wyrok w całości.

3. Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powołując się na przesłanki określone w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

4. Przedmiotowa skarga kasacyjna została obarczona nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym, a zatem podlegała odrzuceniu. Zgodnie z art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in.:

- oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części,
- wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany.

Powyżej wymienione elementy mają charakter konstrukcyjny. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego ich brak nie podlega uzupełnieniu. Dodać należy, że konieczność sprecyzowania zakresu żadanego uchylenia lub zmiany orzeczenia sądu drugiej instancji dotyczy każdego wniosku skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z dnia 25 maja 2018 r., I CZ 47/18).

W niniejszej sprawie skarżący wskazał, iż wnosi o „uchylenie zaskarżonego Wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uwzględnienie powództwa w całości” ewentualnie o „uchylenie zaskarżonego Wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Bielsku - Białej lub uchylenie zaskarżonego Wyroku i wyroku Sądu I instancji, tj. Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej Wydział I Cywilny z dnia 18 maja 2023 roku (sygn. akt: IC 1786/20) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji”. Tak skonstruowany wniosek nie spełnia wymogu oznaczenia zakresu żadanego uchylenia i zmiany. Skarżący powinien wskazać, czy wnosi o uchylenie wyroku w całości, czy też w części. Sąd nie może zastąpić w tym przypadku skarżącego, tzn. sąd nie może domniemywać zakresu złożonego wniosku o uchylenie. Brak takiego wskazania czyni skargę niedopuszczalną (zob. postanowienia SN: z dnia 6 sierpnia 2014 r., V CSK 24/14 i z dnia 20 lutego 2015 r., V CSK 427/14).

Przypomnieć należy, że skarżący zaskarżył wyrok w całości. Zatem w kontekście zakresu zaskarżenia tak skonstruowany wniosek nie spełnia wymogu

zgodności oznaczenia zakresu zaskarżenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany.

Marginalnie należy zauważyć, iż skarżący objął zakresem zaskarżenia również punkt 1 wyroku. Jest to rozstrzygnięcie, które nie jest niekorzystne dla powoda. Czyni to skargę skierowaną przeciwko temu rozstrzygnięciu za niedopuszczalną ze względu na brak pokrzywdzenia (*gravamen*). Zatem w tej części skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna, na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 2 i 3 k.p.c. (zob. uchwałę 7 sędziów SN – zasadę prawną z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108).

5. Na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu już na etapie badania jej przez Sąd drugiej instancji. Taka sytuacja jednak nie nastąpiła, zatem na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[a.ł.]